

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Mironosițelor - a treia după Paști

Evangelhia duminicii

De la Sfântul Evanghelist Marcu

CAP. XV

43. Și venind Iosif cel din Arimatea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

45. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, l-a înfășurat în giulgiu și l-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde l-au pus.

CAP. XVI

1. Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomea au cumpărat miresme, ca să vină să-l ungă.

2. Și dis-de-diminează, în prima zi a săptămânii (*Duminică*), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt.

3. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului ?

4. Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare.

5. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat.

6. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit ? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde l-au pus.

7. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo Îl veți vedea, după cum v-a spus.

8. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.

Imagine din evangheliarul de la 1911 aflat în inventarul parohiei noastre

**Stând lângă mormânt, îngerul a grăit
Mironosițelor femei: Mirurile se cuvî morților,
dar Hristos s-a arătat străin putreziciunii. Ci
strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare
milă!**

Troparul Duminicii Mironosițelor

**Zicând purtătoarelor de miruri: Bucurați-vă!
plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu
Învierea Ta, Hrisatoase Dumnezeule; iar
Apostolii Tăi a binevesti le-ai poruncit, că
Mântuitorul a înviat din mormânt.**

Condacul Duminicii Mironosițelor

Sinaxarul duminicii

În această zi, *a treia Duminică după Paști*, prăznuim *sărbătoarea Sfințelor femei Mironosițe*. De asemenea se face pomenirea lui *Iosif din Arimateia*, ucenic în taină al Domnului, și a lui *Nicodim ucenicul*. Cei dintâi martori ai Învierii au fost Femeile Mironosițe, iar Iosif și Nicodim ai înmormântării, așadar ai celor mai reprezentative fapte pentru credința noastră. Se cuvenea ca aceea, care căzuse mai întâi sub păcat și care moștenise blestemul, să vadă mai întâi Învierea și să audă bucuria, ea însăși, care auzise mai întâi blestemul: *Întru dureri vei naște fii*. Mironosițe au fost multe, dar Evangheliștii le amintesc pe cele mai importante, dintre care: mai întâi de toate Maria Magdalena, Salomeea, fiica lui Iosif Logodnicul, Ioana, femeia lui Huza, care era ispravnic și iconom al casei împăratului Irod, apoi Maria și Marta, surorile lui Lazăr, Maria lui Cleopa și Suzana. Printre acestea s-au numărat și altele, care după cum mărturisește Evanghelistul Luca, slujeau lui Hristos și Ucenicilor Lui, în ascuns.

În ziua de *11 mai*, Biserica Ortodoxă face pomenirea *Sfântului Sfințit Mucenic Mochie*, care a trăit în timpul împăratului Dioclețian și al dregătorului Laodikie, fiind originar din Roma. Părinții lui, Eufrație și Eustatia, de bun neam și bogăți, au reușit să-i ofere educație aleasă și creștină. Ajungând preot în cetatea Amfipoli, din părțile Macedoniei, se nevoia, învățând și propovăduind păgânilor să se lepede de închinarea la idoli, și să se convertească la dreapta credință. Pentru aceasta avea să înfrunte cu tărie și credință îndelungate și grele chinuri. Scăpând prin minuni dumnezeiești nevătămat din toate acestea, a suferit moarte martirică, luând astfel cununa muceniei. În locul din Bizanț, unde Sfântul și-a primit sfârșitul, avea să fie construită, în timpul împăratului Constantin, o frumoasă biserică, în cinstea Mucenicului, moaștele sale fiind depuse în acest sfânt lăcaș.

Tot în această zi, de *11 mai* se face pomenirea *Sfântului Mucenic Dioscur*. Originar din Mitropolia Smirnelor nu s-a temut să-și mărturisească credința în Hristos, fapt pentru care va fi supus la îndelungate torturi, aflându-și astfel sfârșitul martiric.

Sfinții Chiril și Metodie, apostolii slavilor sunt pomeniți în calendarul creștin ortodox, în aceeași zi de *11 mai*. Pe vremea împăraților greci, Leon armeanul și Mihail Travlul, zis și Valios, înverșunați susținători ai iconoclasmului, trăia în cetatea Tesalonicului, un bărbat bogat și de bun neam numit Leon, având de soți pe maria. Ei au

avut doi feciri, acești doi luminători ai țărilor slavonești și ai lumii întregi, pe Metodie și pe Chiril, a cărui nume de botez era Constantin.

Metodie, fiind mai mare, a început a sluji în cetele ostășești – și împlinindu-și bine slujba, împăratul l-a numit pe el voievod și –a trimis în părțile ce se învecinau cu slavonii, rămânând în acea dregătorie reme de zece ani, când s-a supărat de prigonirea pe care împăratul Teofil a ridicat-o împotriva icoanelor. Sălăsat atunci de slujba sa precum și de toate deșartele lucruri ale lumii acesteia și, mergând în muntele Olimpului, s-a tuns în rânduiala monahiceasă, dorind a sluji Împăratului ceresc.

Constantin, celălalt fecior al lui Leon și al Mariei, arăta de mic a fi un copil cu vocație către cele duhovnicești, alegând și el mai târziu, calea vieții monahale.

Sfântul Metodie și Chiril aveau să se implice profund în propovăduirea dreptei credințe, luptând cu înverșunare împotriva sarazinilor și a altor popoare păgâne din epoca lor.

În ziua de *17 mai*, sunt pomeniți *Sfinții Andronic și soția sa Iunia*. Aceștia au fost fervenți propovăduitori, împreună-lucrători cu Sfântul Pavel și făcători de minuni. Ei sunt pomeniți de Sfântul Apostol Pavel în Epistola sa către Romani: *Îmbrățișați pe Andronic și pe Iunias, cei de de un neam cu mine și împreună închiși cu mine, care sunt vestiți între apostoli și care înaintea mea au fost în Hristos*” (Romani 16, 7).

Prin propovăduirea sfinților Andronic și Iunia, mulți au fost convertiți la credința creștinească. În călătoriile lor, ei au avut curajul de a distruge capiștilepăgânești și cu darul facerii de minuni de care s-au învrednicit, au tămăduit mulțime de bolnavi. De asemenea, Sfântul andronic este cunoscut ca fiind unul dintre cei șaptezeci de Apostoli, episcop călător care a slujit în întreaga Pannonie (din Ungaria de astăzi). Suntem chemați ca în ziua lor de pomenire să rostim rugăciuni și cântări de laudă: „*Pre steaua cea prealuminoasă, care cu lumina dumnezeieștii înțelepciuni a luminat limbile, pe Andronic Apostolul lui Hristos, împreună cu înțeleapta Iunia, care s-a nevoit cu dânsul întru propovăduire, să-i laudăm strigând: Rugăți-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toți!*” (Condacul Sfinților).

După *Proloagele, vol. II*

Faceți în toată vremea, în Duhul, tot felul de rugăciuni și de cereri, și întru aceasta priveghind cu toată stăruința și rugăciunea pentru toți sfinții.

(Efeseni 6, 18)

Din tâlcuirea Sfintei Evanghelii - Sfântul Ioan Gură de Aur -

„Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus. Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomea au cumpărat mirosmă, ca să vină să-L ungă” (Marcu 15, 47; 16, 1). Dar pentru ce au mai rămas ele stând în fața mormântului? Pentru că n-aveau încă despre Hristos ideea mare și înaltă pe care trebuiau să o aibă. De ceea au și adus miruri și stăteau la mormânt ca să vadă unde Îl pun, pentru a veni să ungă trupul lui îndată ce se va potoli mânia iudeilor.

Ai văzut curajul femeilor? Ai văzut dragostea lor? Ai văzut măreția sufletului lor și în fața banilor și în fața morții? Să imităm, dar, pe aceste femei! Să nu lăsăm pe Iisus în necazuri și nevoi! Femeile acelea au cheltuit atâția bani și și-au pus viața în primejdie chiar când Iisus era mort; noi însă nu-L hrănim când îl vedem flămând, nici nu-L îmbrăcăm când îl vedem gol, ci trecem pe lângă El când vedem că ne întinde mâna. Și totuși, dacă L-ați vedea pe Hristos, fiecare s-ar goli de toate averile lui. Dar și acum tot El este. Și acum îl auzi, spunându-ți: „Mie Mi-ați făcut!” (Matei 25, 40). Nu este nici o deosebire dacă dai acestuia sau Aceluia. Nu vei avea o răsplată mai mică decât femeile care L-au hrănit atunci, ci cu mult mai mare.

Dai mai mare dovadă de respect față de Hristos când, de dragul spuselor Lui, ai grijă de fratele tău și îl ajuți în toate nevoile lui. Ajută-l, dar, crezând în Cel Ce a primit și a spus: „Mie Îmi dai!” (Fapte 9, 4). Când dăm deci celor săraci, să avem o astfel de stare sufletească ca și cum I-am da lui Hristos. Că mai vrednici de credință sunt cuvintele Lui decât văzul nostru. Când vezi un sărac, adu-ți aminte de cuvintele Lui care îți arătau că el este cel hrănit și miluit. Chiar dacă săracul pe care-l vezi nu este Hristos, totuși sub chipul acestui sărac El primește, El cerșește. Spui că te rușinezi când auzi că Hristos cerșește? Rușinează-te mai degrabă când nu dai celui ce cerșește! Aceasta este rușinea, aceasta este pedeapsa și osânda. Cerșitul Lui este semnul bunătății Lui. Dar nedatul tău este semnul neomeniei tale. Dacă nu crezi acum că, întorcând spatele unui sărac, întorci lui Hristos spatele, vei crede atunci când aducându-te în fața întregii lumi, îți va spune: „Întrucât n-ați făcut acestora, nici Mie nu Mi-ați făcut!” (Matei 25, 45). Dar să nu dea Dumnezeu să auzim cuvintele acestea, ci, crezând acum și făcând rod, să auzim cuvintele acelea pline de fericire care ne duc în împărăția cerurilor.

Evanghelia duminicii reflectată în cântările utreniei

❖ „Mironosițele, de dimineață venind și privind mormântul gol, ziceau Apostolilor: Zdrobit-a Cel puternic putrejunea și pe cei din iad i-a smuls din legături; propovăduiți cu îndrăzneală, că a înviat Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă”.

❖ „Mirosmele îngropării Tale aducând femeile, au venit în ascuns, de dimineață, la mormânt, temându-se de semeția iudeilor și știind mai dinainte paza ostașilor. Dar firea cea slabă a biruit pe cea bărbătească, deoarece gândul cel plin de milă a plăcut lui Dumnezeu. Deci, cu multă cuviință grăiau: Scoală-te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău”.

❖ „După Patima Ta, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt și s-au spăimântat, căci glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă”.

❖ „Mirosmă aducând femeile cu căldură la mormânt, Mântuitorule, se bucurau cu sufletele de strălucirea îngerului și Te propovăduiau pe Tine Dumnezeu a toate și ucenicilor grăiau: Cu adevărat a înviat din mormânt Viața tuturor!”

❖ „Ceata Ucenicilor Tăi, împreună cu femeile Mironosițe, se bucură într-un glas că sărbătoarea de obște împreună cu dansurile prăznuiesc, întru slava și cinstea Învierii Tale. Și printr-întrânșii și noi grăim Ție: Iubitorule de oameni, dă poporului Tău mare milă!”

❖ „Cel ce, înviind din mormânt, ai grăit purtătoarelor de mir: Bucurați-vă!, iar Apostolilor: Propovăduiți Învierea Mea!, dezleagă legăturile greșalelor mele celor multe; că poți să împlinești toate câte le voiești”.

❖ „Pe Iosif cel cu bun chip, râvnitorul bunei credințe, sfințitul și ucenicul, să-l cinstim, împreună cu Mironosițele și cu Apostolii, grăind cu dânșii, cu credință și cu bucurie, laudând Învierea Mântuitorului”.

❖ „Să mergem dis-de-dimineață, și în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind”.

❖ „Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos, cel ce a ieșit din mormânt ca un mire; și să prăznuim, împreună cu cetele cele iubitoare de praznice, Paștile lui Dumnezeu cele mântuitoare”.

❖ „Săvârșind pomenirea binecredincioaselor purtătoare de miruri și a tuturor Ucenicilor Tăi, Te laudăm pe Tine, Hristoase, întru luminată Învierea Ta”.

❖ „Vărsat-au mirosmă cu lacrimi femeile la mormântul Tău; și s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!”

Cronică la Sărbătoarea parohiei noastre

În seara zilei de *sâmbătă 4 mai*, s-a oficiat Slujba Vecerniei și a Litiei, prilejuită de *Sărbătoarea Hramului Bisericii și Parohiei noastre- DUMINICA TOMII*, cu participarea unui sobor de preoți format din Pr. Constantin Barnea., Pr. Mircea Stoleriu, Pr. Mihai Opariuc, Pr. Aurel Mărgineanu, Pr. Vasile Vicovan și Ierom. Serafim Grigoraș.

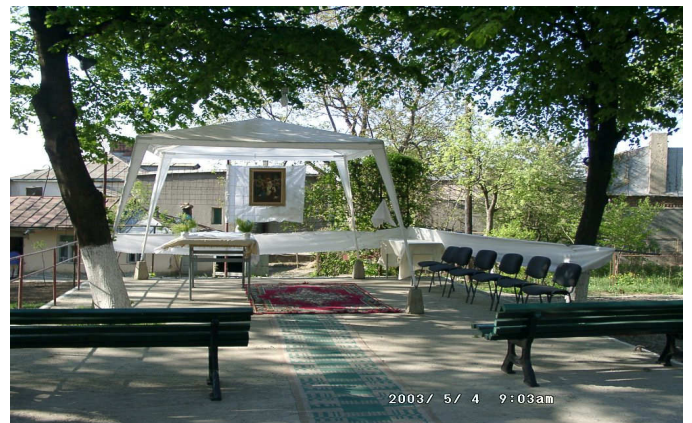
După Sfânta Liturghie, cu sprijinul membrilor Consiliului și Comitetului Parohial, a fost organizat în parcul parohiei și un prânz destinat săracilor, pe lângă masa de hram.

Adresăm pe această cale mulțumiri tuturor celor

care ne-au sprijinit în organizarea și buna

Duminică, 5 mai s-a oficiat Slujba Sfintei Liturghii în aer liber, cu participarea Pr. Prof. Ioan Vicovan, Protos. Amfian Răgoșcă, starețul mănăstirii Stavnic și Pr. Narcis Axinte. Ne-am bucurat de prezența unui număr mare de creștini din parohia noastră, ca și a multor pelerini veniți să participe în spirit de comuniune, duh de rugăciune și dragoste la sărbătoarea noastră. Slujba a fost înfrumusețată de asemenea prin participarea corului parohiei.

desfășurare a manifestărilor de hram.